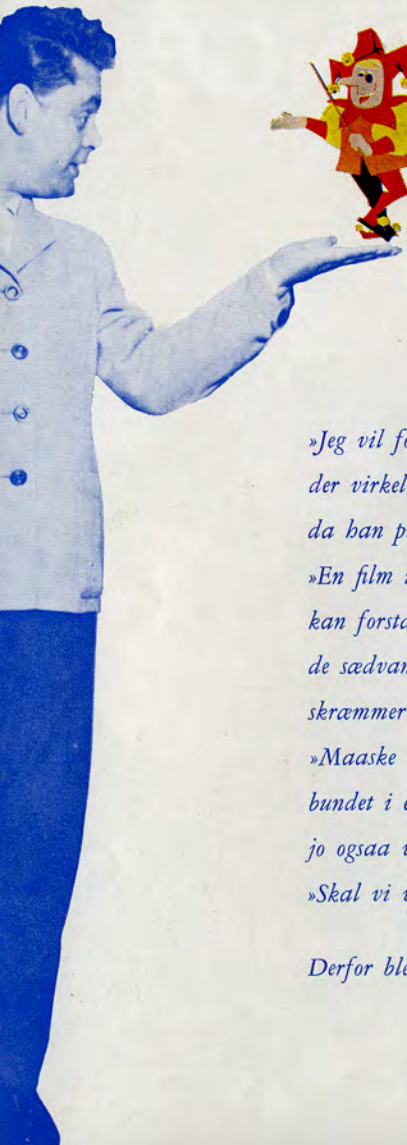

SVINEDRENGEN & PRINSESSEN PÅ ÆRTEN

Svinedrengen og prinsessen paa ærten

frit efter H. C. Andersens eventyr

»Jeg vil forsøge at lave en tegnefilm,
der virkelig ER for børn«, sagde Poul Ilsøe,
da han præsenterede mig for projectet.

»En film uden dybsindige symboler, der kun
kan forstås af voksne og uden
de sædvanlige skræk- ingredienser, der
skræmmer de smaa tilskuere«.

»Maaske ta'r jeg fejl, maaske er tegnefilm
bundet i et vist mønster, men det kan
jo ogsaa være, at vi har heldet med os«.

»Skal vi vove forsøget?«

Derfor blev tegnefilmen til...

BENT CHRISTENSEN

BENT CHRISTENSEN præsenterer

HOFNARREN	Dirch Passer
PRINSESSEN	Lise Ringheim
PRINSEN	Henning Moritzen
KEJSEREN	Johannes Meyer
DRONNINGEN	Ellen Margrethe Stein
KONGEN	Knud Hilding
HOFMARSKALLEN	Bjørn Spiro med flere

Tegnere:

Erik Christensen

Jannik Hastrup

Harry Rasmussen

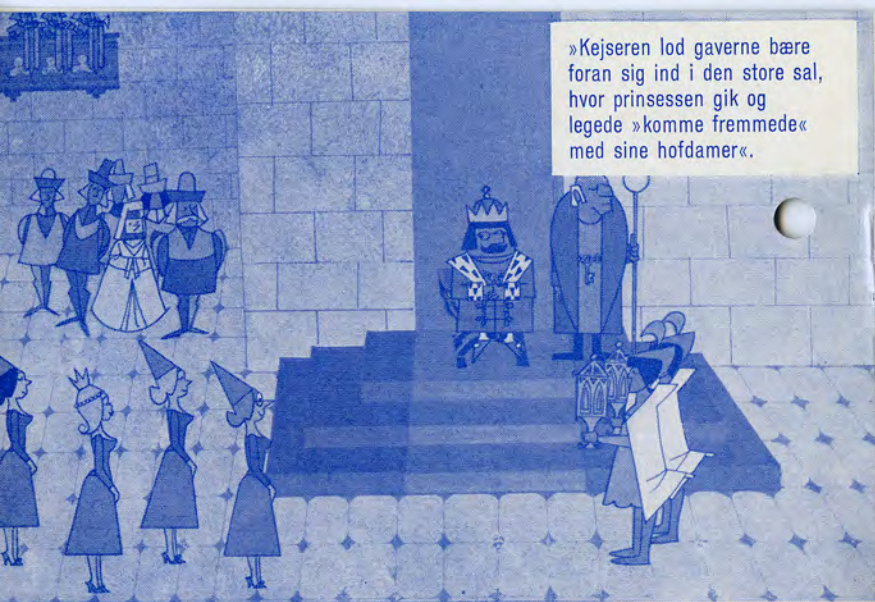
Käthe Thygesen

Tone og lydeffekter ...	Ib Makwart
Klip	Maj Soya
Kopi	Johan Ankerstjerne A/S
Produktionsledelse ...	Finn Aabye
Musik	Bent Fabricius-Bjerre
Sangtekster	Thøger Olesen
Kamera	Peter Roos

TEGNET OG FORTALT AF POUL ILSØE

UDLEJNING: A/S ASA FILMUDLEJNING

»Kejseren lod gaverne bære foran sig ind i den store sal, hvor prinsessen gik og legede »komme fremmede« med sine hofdamer«.

»Jeg har ligget på noget hårdt, så jeg er ganske brun og blå over hele min krop. Det er ganske forskrækkeligt«.

»Såsnart kejseren kom ned i gården, gik han ganske sagte, og hofdamerne havde så meget at gøre med at tælle kyskene, at de slet ikke mærkede kejseren«.

»Prinsen tog hende da til kone, for nu vidste han, at han havde en rigtig prinsesse«.

LYGTEMANDEN

Naar solen maa flygte, kan
en ældgammel lygteemand
faa maanen og alle stjerner tændt.
Jeg ser bag min rude,
at han vandrer derude,
og fra ham faar jeg glade drømme sendt.
Jeg ser i min drøm, hvor du gik hen,
jeg er igen
hos dig, min ven.
Naar natten tænder sin lygte,
finder jeg den, jeg søgte,
men ved daggry er drømmen atter endt.

 I daggryet flygter han,
den ældgamle lygteemand,
og lyset i maanen pustes ud.
Til sollyset blænder ham,
og straalerne sender ham
i skjul, gaar han der og sender bud.
Han sender mig drømme om min ven.
Vi ses igen.
Vi ses igen.
Du er min gamle lygteemand,
og den, som jeg søgte, kan
maaske - kan maaske - endnu bli' min.